

"Systemet" bremser væksten i erhvervslivet

De fleste politikere og erhvervsfolk har en fælles ambition, nemlig at skabe vækst og arbejdspladser. Der lanceres vækstplaner med forbedrede rammer og support samt penge til investering i vækst og udvikling.

Intentionerne er gode og reelle og håbet er lysegrønt.

Desværre har vi skabt et system, der ikke er gearret til at håndtere en vækstdagsorden og til at agere hurtigt og smidigt. I mange tilfælde overtrumfes de gode intentioner af bureaukrati og regelsæt, der blokerer for at omsætte de gode intentioner til positiv og effektiv handling.

Virksomheden Geovent i Løgstrup tæt på Viborg, oplever stor succes og et stort vækstpotentiale. Virksomheden vokser på omsætning, eksport og medarbejdere. Dette medfører et naturligt behov for at vokse i fysisk omfang. Virksomheden har brug for at etablere en ny hal, der kan forbedre logistikken i virksomheden samt muliggøre håndtering af større ordrer og kunder.

I november måned 2012 gik virksomheden i gang med processen for at få etableret den nye hal hurtigst muligt og efter nogle måneder lykkedes det at få den kommunale tilladelse til at gå i gang med byggeriet. Der var en enkelt nabo, som havde indsigelser mod udbygningen, men kommunen valgte at tildele tilladelsen på trods af denne indsigelse. Den pågældende nabo var naturligvis i sin gode ret til at indklage sagen for Naturklagenævnet, og dette kan man gøre for det meget begrænsede gebyr på 500 kroner.

Nummer 916 i køen...

I juni måned 2013, retter virksomheden henvendelse til nævnet for at høre, hvornår man kan forvente en afgørelse, så virksomheden kan komme videre med vækstplanerne, der forventeligt vil skabe 5-10 nye jobs inden for meget kort tid, da der er akut behov for pladsen. Hertil kommer arbejde til håndværkere og leverandører til byggeriet.

De venlige mennesker i klagenævnet kan fortælle virksomheden, at de er nummer 916 i bunken, og at de må regne med en sagsbehandling på minimum ét år, dvs. tidligst en afgørelse i sommeren 2014.

Man kan jo vende det om og sige, at det jo bare er en virksomhed og bare en 5-10 arbejdspladser det drejer sig om, så hvad er problemet?

Det store problem opstår, når man begynder at overveje, hvor mange af de 916 sager, der har med erhverv og vækstmuligheder at gøre. Det er vel ikke urealistisk, at en del af sagerne har med erhvervslivet at gøre. Vi har altså skabt et system, hvor virksomheder med stort vækstpotentiale bliver lagt i bunken af bunken hos en offentlig styrelse.

Lad os sige at bare 100 af sagerne har erhvervsmæssig karakter, så taler vi måske om 1000 tabte arbejdspladser, der kan skabes helt for private midler uden offentlige tilskud af nogen art. Samtidig kæmper regeringen med at skabe arbejdspladser gennem store offentlige investeringer og tilskud/fradrag til private, der kan hjælpe med jobskabelse. Det er lidt tankevækkende.

Der må handles..

Jeg vil gerne slutte med et forslag til Erhvervs- og vækstministeriet:

Sæt turbo på behandlingstiden af disse sager i alle styrelser og nævn, hvor de måtte opstå. Lav en speciel task force, der bliver pålagt, at alle sager af erhvervsmæssig karakter skal lynbehandles.

Det kan godt være, at en privat person så må vente et par måneder ekstra for at få lov til at bygge et cykelskur, men mon ikke vi kan leve med det, hvis vi i stedet får givet tilladelser til de virksomheder, der kan skabe eksport og beskæftigelse.

Måske skal man også overveje, om adgangen til at bremse udviklingen er for nem – eller for billig. Er det rimeligt, at en virksomheds vækstplaner sættes i stå i mere end ét år, fordi én person klager og betaler et meget lille gebyr for at få sagen behandlet. Hvis de pågældende styrelser og nævn sørger for lynbehandling af denne type sager, så kan man fastholde den nemme adgang til at klage, men ellers bør det laves om.

Henrik Hansen, Direktør
VIBORGegnens Erhvervsråd

